

Parter i hovedsagen

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento og Goran Anakiev

Konklusion

- 1) En national lovgivning på området for foreldelse af strafbare lovovertrædelser såsom den lovgivning, der er indført ved artikel 160, sidste stykke, i *codice penale*, som ændret ved lov nr. 251 af 5. december 2005, sammenholdt med artikel 161 i *codice penale* — der på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen fastsatte, at den afbrydende handling, der finder sted inden for rammerne af en strafferetlig forfølgning for grove tilfælde af merværdiafgiftsvig, bevirker en forlængelse af foreldelsesfristen med blot en fjerdedel af den oprindelige varighed heraf — kan udgøre en tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaterne i medfør af artikel 325, stk. 1 og 2, TEUF, for det tilfælde, at denne nationale lovgivning forhindrer, at der i et betragteligt antal tilfælde af grov svig, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser, pålægges effektive og afskrækkende sanktioner, eller fastsætter længere foreldelsesfrister for de tilfælde af svig, der skader den pågældende medlemsstats finansielle interesser, end for de tilfælde, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser, hvilket det påhviler den nationale ret at efterprøve. Det påhviler den nationale ret at sikre den fulde virkning af artikel 325, stk. 1 og 2, TEUF, idet den om fornødent skal undlade at anvende de bestemmelser i national ret, som bevirker, at den pågældende medlemsstat forhindres i at opfylde de forpligtelser, som den er blevet pålagt ved artikel 325, stk. 1 og 2, TEUF.
- 2) En foreldelsesordning, der finder anvendelse på strafferetlige lovovertrædelser begået på merværdiafgiftsområdet — såsom den ordning, der var fastsat i artikel 160, sidste stykke, i *codice penale*, som ændret ved lov nr. 251 af 5. december 2005, sammenholdt med artikel 161 i *codice penale*, i den affattelse, som var gældende på datoen for de faktiske omstændigheder — kan ikke bedømmes i lyset af artikel 101 TEUF, 107 TEUF og 119 TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2015 — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) og Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) mod Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-106/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø og beskyttelse af menneskers sundhed — forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH-forordningen) — artikel 7, stk. 2, og artikel 33 — særligt problematiske stoffer, der er til stede i artikler — underretnings- og oplysningspligt — beregning af 0,1 vægtprocenten)

(2015/C 363/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) og Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

Sagsøgt: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 366/2011 af 14. april 2011, skal fortolkes således, at det med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse påhviler producenten at fastslå, om et særligt problematisk stof, der er identificeret i henhold til artikel 59, stk. 1, i denne forordning, som ændret, er til stede i en koncentration på over 0,1 vægtprocent i alle de artikler, den pågældende fremstiller, og importøren af et produkt, som er sammensat af flere artikler, for hver artikel at fastslå, om et sådant stof er til stede i en koncentration på over 0,1 vægtprocent i denne artikel.
- 2) Artikel 33 i forordning nr. 1907/2006, som ændret, skal fortolkes således, at det med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse påhviler leverandøren af et produkt, hvoraf en eller flere af de artikler, som produktet er sammensat af, indeholder et særligt problematisk stof, der er identificeret i henhold til forordningens artikel 59, stk. 1, i en koncentration på over 0,1 vægtprocent pr. artikel, at forsyne modtageren heraf, og efter anmodning forbrugeren, med oplysninger om forekomsten af dette stof, herunder som et minimum det omhandlede stofs navn.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 10. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Letland

(Sag C-151/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — notarer — nationalitetskrav — artikel 51 TEUF — forbindelse med udøvelse af offentlig myndighed)

(2015/C 363/15)

Processprog: lettisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Rubene og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Letland (ved D. Pelše, I. Kalniņš og K. Freimanis, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede) og Ungarn (ved M. Tátrai og M. Fehér, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Letland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF, idet den opstiller et nationalitetskrav for adgang til erhvervet som notar.
- 2) Republikken Letland betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.
- 4) Ungarn bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.